Nro 189. ROK 1846. PIĄTEK 28 SIERPNIA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psychometr	Wiatr		Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwag
26	6	27" 5''' 732	+ 13°	4 5. 03	Północny	słaby	Chmury	
	2	6. 001	+ 17,	4 6. 11	,,	,,	Pochmurno	
	10	5. 795	+ 14,	4 5. 63	,,	,,	,,	Deszcz

Wiadomości zagraniczne.

— *Warszawa 23 Sierpnia.* —

Rada Państwa, w departamencie spraw Królestwa Polskiego, rozpoznawszy wniesione przez Ministra Sekretarza Stanu Królestwa przedstawienie, względem podanego przez Namiestnika Królestwa Polskiego środka, co do uzupełnienia rozporządzeń istniejących o zsyłaniu na Syberyę do ciężkich robót, skazanych na warowne i ciężkie więzienie w Królestwie takich więźniów, którym pozostaje jeszcze do wycierpienia nie mniéj jak lat 5 zamknięcia w więzieniu, znajduje środek takowy i z swojéj strony zupełnie na uwagę zasługującym: Lecz przytem Departament, jak równie i Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego, uznali niezbędnem, ażeby jak już istniejące tak i proponowane obecnie w tym przedmiocie rozporządzenia, o ile możności zastósowane były do zasad przyjętych w ogólności w nowem prawie karnem Królestwa Polskiego, już tymczasowie przez N. Pana zatwierdzonem. Chociaż przeto w ułożonych na tych zasadach przez Ministra Sekretarza Stanu przepisach, czas zostawania przestępców w ciężkich robotach i w poprawczych aresztanckich rotach, w porównaniu z trwaniem zamknięcia ich według prawa obecnie istniejącego, nieco się skraca: wszelako takowe skrócenie w zupełności zastąpione jest tem, że przestępcy ci, po upływie nowych terminów, nie powracają już, jak dawniéj, na łono społeczności w Królestwie, lecz pozostaną w Syberyi na osiedleniu lub zsyłani będą tam dla osiedlenia pomiędzy osadnikami.—W skutek czego departament zgodnie z wnioskiem Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego, wyraził zdanie: iż postanowić wypada w tym przedmiocie poniżéj wyszczególnione przepisy: 1. Skazani na więzienie warowne na całe życie, zsyłani zamiast tego być mają na Syberyę do ciężkich robót na lat 20 z policzeniem im w ten zakres, czasu transportowania do miejsca przeznaczenia, a po ukończeniu terminu robót, osiedlani będą w Syberyi na zawsze. 2. Skazani na więzienie warowne do czasu, zsyłani zamiast tego być winni na Syberyę do ciężkich robót, na połowę niewycierpianego jeszcze przez nich terminu zamknięcia, i również z policzeniem czasu transportowania do miejsca przeznaczenia, a po ukończeniu ciężkich robót, osiedlani zostaną w Syberyi na zawsze. 3. Skazani na więzienie ciężkie, za powtórzenie przestępstw, nad zakres pięcio letni, oddawani będą zamiast tego, w poprawcze aresztanckie roty, na połowę nie wycierpianéj przez nich kary więzienia, a po upływie czasu robót w tychże rotach, zsyłani być mają do Syberyi na osiedlenie. 4. Z liczby oznaczonych w pomienionych 2 i 3 ustępach przestępców, odsyłani będą na zasadzie wyż wyłożonéj do ciężkich robót lub do poprawczych aresztanckich rot, ci tylko, którym pozostaje nie mniéj jak lat 5 więzienia do odsiedzenia. 5. W przesyłaniu takowych przestępców do miejsc przeznaczenia i co do kosztów utrzymania ich tamże w ciągu trwającéj kary, zachowany będzie taki sam porządek, jaki obecnie jest przyjęty względem przestępców Królestwa, na dożywotne więzienie warowne skazanych. 6. Kobiety skazane na więzienie warowne i ciężkie do czasu, niemniéj skazane na zamknięcie przez czas nie mniejszy jak 5 lat za ponawiane przestępstwa, za które były skazane na zamknięcie na lat 5 i więcéj, ulegać mają takowym karom według praw obecnie obowiązujących i odsyłane do Syberyi nie będą dla tychże samych powodów, dla których uwalnione są od zesłania kobiety skazane na dożywotne warowne i ciężkie więzienie. 7. Dla wykonania powyższych przepisów poleca się Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, ażeby łącznie z Kommissyą Rządową Sprawiedliwości ułożyły wykaz przestępców obecnie po twierdzach i więzieniach zatrzymanych, którzy w zamian za więzienie warowne i ciężkie, wy-

rzeczone przeciwko nim na zasadzie Kodeksu Karnego z 1818 r., zesłani być winni do ciężkich robót lub na osiedlenie w Syberyi; niemniéj, ażeby takowy wykaz w zwykłym sposobie pod rozpoznanie i zatwierdzenie Rady Administracyjnéj Królestwa Polskiego przedstawiły.--J. C. Mość powyższe Rady Państwa zdanie, najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

— *Wiedeń* 10 *Sierpnia.* —

J. C. K. Mość raczył najłaskawiéj pozwolić C. K. radcy gubernialnemu baronowi Sala przyjąć i nosić ces. ros. order św. Anny 2 klassy, a galicyjskiemu gubernialnemu i prezydyalnemu sekretarzowi, Edwardowi Bach, tenże sam order 3 klassy.

— *Berlin* 19 *Sierpnia.* —

Król Jmć uwolnił ministra Stanu Flottwell, na własne jego żądanie, od obowiązków ministra skarbu i poruczył mu naczelny zarząd prowincyi Westfalskiéj z pozostawieniem go członkiem ministerstwa Stanu; a w miejsce jego mianował ministrem Stanu i skarbu rzecz. radzcę tajnego sprawiedliwości, p. Düesberg.

— *Paryż* 13 *Sierpnia.* —

W dniu 10 b. m. p. Rothschild złożył w skarbie dwudziestą i ostatnią ratę 10 milion. franków, dopełniającą 200 milionów zaciągnionéj u niego przez rząd pożyczki.

Jour. des Deb. roztrząsa ogłoszony przez gazetę londyńską *Times* artykuł dotyczący kwestyi małżeństwa królowéj hiszpańskiéj. Dziennik ministeryalny nie przypuszcza, aby ów artykuł ogłoszony był pod wpływem lorda Palmerston, ale że raczéj wypłynął z pióra lorda Clarendon, byłego ministra angielskiego w Madrycie pod imieniem sir Villiers. Byłby to według *Jour. des Deb.* artykuł zpowodowany przez współubieganie się między lordem Clarendon i lordem Palmerston, gdy jak wiadomo, nie udały się lordowi Clarendon zabiegi w opanowaniu ministerstwa spraw zagranicznych.

Dowiadujemy się teraz, że marszałek Bugeaud, propozycyę Abdelkadera względem wymiany jeńców przekazał jeneralnemu konsulowi w Tangierze. Marszałek doniósł o tem familii podpułkownika Cognord, zostającego w niewoli u Abdelkadera, przez którego użyty został za pośrednika. Marszałek wynurzył przytem nadzieję, że zapewnie nie zadługo będzie miał przyjemność donieść o uwolnieniu tego walecznego oficera i jego nieszczęśliwych towarzyszy broni. Król miał także wezwać ministra wojny, aby dołożył wszelkich starań końcem oswobodzenia z niewoli francuzów.

Zdaje się już nie ulegać wątpliwości, że marszałek Bugeaud po zamknięciu tymczasowego zgromadzenia izb, powróci na posadę jeneralnego gubernatora Algieryi. Dopiero na następnem właściwem zgromadzeniu w zimę roztrzygniętem zostanie, czy ma tam pozostać lub nie. Jeżeli marszałek ustąpi, jenerał Bedeau, jeneralny dowódzca Konstantyny, ma najwięcéj widoków do zajęcia po nim jeneralnego gubernatorstwa, cbybaby xżę Aumale mianowany został wicekrólem Algieryi, czego w ogólności w Algieryi bardzo pragną; ale we Francyi plan ten znajduje wielu przeciwników nawet pomiędzy konserwatystami. Mąż, który jako i wojskowy swoją przyszłość bardzo popsuł, jest jenerał porucznik Lamoriciere. Był on dawniéj powszechnie za najwłaściwszego następcę marszałka Bugeaud uważany. Ale od czasu jak wystąpił w wyborach deputowanych jako kandydat opozycyi, lubo z mniemaniami widocznie okazującemi, że w sercu zgodniejszym jest z konserwatystami, zdaje się że znikła dla niego na zawsze nadzieja zajęcia jeneralnego gubernatorstwa w Algieryi.

— *Londyn* 12 *Sierpnia.* —

Rozdwojenie repealów w Irlandyi, jest zupełne. Na zgromadzeniu repealów w Dublinie, komitet dyrektorów postanowił jednomyślnie, aby dziennik *Nation*, jako organ młodéj Irlandyi, wyłączony został z czytelni, i aby przesłać rozkazy do inspektorów repealu w różnych hrabstwach, żeby w ich okręgach podobneż wyłączenie nastąpiło. To postanowienie zada dotkliwy cios temu dziennikowi, którego właściciel pobierał między innemi znaczne zasiłki od repealu, wynoszące corocznie około 950 f. st. za dostarczane dla towarzystwa egzemplarze.

Burze w przeszłym tygodniu zrządziły szkody w samych gmachach parlamentu przez wybicie szyb, potrzaskanie dachówek i t. p., na 2,000 fst. (80,000 złp.) Podczas tegoż orkanu, w ogrodzie zoologicznym Surreya przerażona lwica wydała na świat młode lwiątko. Ponieważ zaś sama nie ma jeszcze mleka, przeto lwiątku temu musiano dać za mamkę, sukę Neufundlandzką.

— *Rzym* 5 *Sierpnia.* —

Gdyby wydany za przeszłego pontyfikatu zakaz odwidzania kongresu uczonych, wbrew powszechnemu oczekiwaniu nie miał być teraz żadnem stanowczem pozwoleniem zniesiony, to przecież spodziewają się z pewnością, że rząd milczeniem to uskuteczni. Objawione wyraźnie przez Piusa IX. zasady w interesie materyalnych i umysłowych postępów, usprawiedliwiają takową nadzieję.

Nowy zakład dobroczynny, wzniesiony w Trastevere, a przeznaczony na schronienie dla kobiet, które zbyt płoche wiodły życie, a po odsiedzeniu kary w San Michele, pragną resztę żywota swego spędzić na ćwiczeniach pobożnych, powierzony został opiece Sióstr Miłosierdzia.

— *Dnia* 6 *Sierpnia.* —

W ostatnich dniach uchwalonych zostało kilka nowych rozporządzeń: *Santo Ufficio*, znajdujący się w rękach zakonu Dominikanów pewien rodzaj sądu moralnego, ma otrzymać formę daleko łagodniejszą, duchowi czasu i panującéj opinii odpowiedniejszą. Wspomniana już dawniéj myśl skasowania pewnéj liczby klasztorów i użycia ich zabudowań na inne cele, także teraz wejdzie w wykonanie; postanowiono,

że każdy klasztor, męzki czy żeński, w którym nie znajduje się więcéj nad 12 zakonników lub zakonnic, będzie zniesiony, a mieszkańcy jego do innych tegoż zakonu klasztorów przeniesieni. Zabudowania po zniesionych klasztorach mają być kosztem skarbu wyrestaurowane, i na mieszkania ubogim tutejszego miasta za nizką cenę wynajmowane.

Były sekretarz Stanu, kardynał Lambruschini, wyjechał wczoraj do posiadłości swojéj w Sabinii, gdzie zamyśla przepędzić resztę życia swego w spokoju i oddaleniu od zabiegów światowych.

Papież wydał rozporządzenie, że na przyszłość tylko ci Hiszpanie mogą otrzymać święcenie kapłańskie, którzy 1) okażą wyraźne świadectwo zdatności i usposobienia od swego biskupa z Hiszpanii, i 2) po złożeniu takowego poddadzą się w tutejszym Wikaryacie ścisłemu w języku łacińskim odbyć się mającemu egzaminowi ze wszystkich teologicznych wiadomości. W Sycylii rząd neapolitański pozbył się tych niespokojnych gości hiszpańskich, którzy do tamecznych klasztorów na zakonników przyjęci zostali, tym prostym sposobem, że bez żadnych ceremonij zostali z klasztorów wydaleni i do powrotu bezzwłocznego do Hiszpanii zmuszeni.

Pomiędzy ludźmi z więzienia teraz przez Papieża uwolnionemi, znajdował się naczelnik sekty Ferdinanda, adwokat Galetti, skazany na dożywotne więzienie w zamku San Angelo; wrócił on teraz do Bolonii, by tam jako adwokat daléj swoich talentów dowody dawać.

Pomimo niezliczonych reform, do jakich położenie zmusiło Piusa IXgo, pomimo mnóstwa planów od sześciu tygodni przedsięwziętych, wcale dobrze tutaj idzie. W kongregacyach, rządem kraju się zajmujących, mają glos kardynałowie, nazwani od Rzymian *politici*, kiedy za Grzegorza XVI. słuchanemi byli tylko kardynałowie tak zwani *pii* lub *dotti*

— *Konstantynopol* 29 *Lipca*. —

Gazeta Rządowa ogłosiła postanowienie cesarskie, które upoważnia poddanych tureckich do budowania domów, wszelkich gmachów i budynków murowanych. Dotąd wszelkie zabudowania prywatne, a nawet pałace cesarskie, tak w stolicy, jak i w większéj części państwa stawiane były z drzewa, i za każdą razą gdy kto chciał postawić budynek murowany, potrzeba było uzyskać na to pozwolenie.

— *Bombaj* 1 *Lipca*. —

Twierdza Kangra (jakeśmy już donieśli) poddała się wojsku angielskiemu d. 28 maja. Wiadomo, że brygadyer Wheeler wyruszył tam był z czterema pułkami piechoty, dwoma pułkami nieregularnéj jazdy i znacznym parkiem artylleryi, któréj transport z powodu bezdroży nadzwyczaj był utrudniony. Przybywszy na miejsce, wezwał jeszcze raz dowódzcę twierdzy, Sundur Singa, aby się poddał, ale podobnie, jak poprzednio wysłani do niego Wakiłowie, odmówną otrzymał odpowiedź. To spowodowało brygadyera do przedsięwzięcia środków w celu rozpoczęcia bombardowania. Tymczasem przybyli tam Major Lawrence i Dewan Dina Nath. Wspomnianego wyżéj d. 28 maja Dina Nath udał się do twierdzy, w celu nakłonienia Sundur Singa do poddania się; jakoż ten oświadczył chęć kapitulowania. Ale Major Lawrence pozostawił mu tylko godzinę czasu do namysłu do zdania się na łaskę. Waleczny dowódzca nie zaniedbał korzystać z tego czasu, i wraz z swoim Sirdarem przybył ofiarować Majorowi Lawrence swoje i załogi poddanie się, które też przyjęte zostało. Major Lawrence pozwolił mu powrócić do twierdzy i ogłosić mieszkańcom, iż wolno im jest wyjść z twierdzy, ale z tym dodatkiem, że nikomu nie wolno zabrać więcéj, jak tylko tłomoczek. Tu nastąpiła dosyć zabawna scena. Mężczyzni, kobiety i dzieci, każde obładowane pakunkiem, wyszli długim szeregiem z twierdzy. Kobiety ryczały, mężczyzni przeklinali, wszelako składali broń i udawali się w dalszą drogę. Tymczasem kapitan Goddard zajął z kilkoma kompaniami twierdzę i zatknął chorągiew angielską na najwyższym jéj punkcie. Kangra uważana jest za najlepiéj w całym kraju ufortyfikowaną twierdzę. Ma ona 10 bram. Mury były niegdyś bardzo mocne, ale dziś są dosyć zrujnowane. Inne anglikom odstąpione twierdze już bez wątpienia poddać się musiały.

— *Mexyk*. —

Otworzony d. 6 czerwca kongres mexykański, na wniosek prezydenta Paredes, uchwalił, rzeczywiście zbyteczne już teraz wypowiedzenie wojny Stanom Zjednoczonym, i upoważnił jenerała Paredes do objęcia osobiście naczelnego dowództwa nad wojskiem. Głoszono, że jenerał Taylor żąda teraz dla Stanów Zjednoczonych odstąpienia powiatu nadgranicznego, na milę na południe rzeki Rio Grande rozciągającego się, utrzymując, że téj przestrzeni kraju potrzebują Stany Zjednoczone do usppławnienia téj rzeki dla większych okrętów. Reszta armii mexykańskiéj cofnąć się miała do Linares, zdemoralizowana, bez zapasów żywności, amunicyi i artyleryi.

Jenerał mexykański Arista, który przez Paredesa został dowództwa pozbawiony i do stolicy Mexyku wezwany, aby się usprawiedliwić z doznanéj od wojsk amerykańskich klęski i z opuszczenia twierdzy Matamoras, — nie usłuchał tego rozkazu i podobno przeznaczony został na prezydenta nowéj rzeczypospolitéj, która pod nazwą »Rio-Grande« utworzyć się miała z prowincyj Durango i Chihuahua.

Rozmaitości.

OSTATNIE KONKURY PANA ANTONIEGO Z*

OPOWIEDZIANE PRZEZ NIEGO SAMEGO

(Ciąg dalszy.)

Tak jest jednak, ciotka małżeństwo układa, jest dobrze z panią *.

Aby nie tak jak ty z panną Hermenegildą, toż mi co się nazywa zalecać się, starać się podobać, mógłbyś lekcye dawać.

Dla czego?

Albo żeś zapomniał o niedawnéj z nią rozmowie? wyborne na przyszłą żonę powzięła wyobrażenie o tobie. Spodziewam się, że nie opinią uczoności chcesz zdobyć jéj serce, jeżeli tylko nie żartujesz, i istotnie starasz się o nią.

Ma podobno pół miliona posagu.

Nie podobno, lecz niezawodnie jéj ojciec duży zebrał majątek; handlował naprzód staremi butami, potem starą odzieżą, potem wziął dostawę skórek zajęczych, później wyrósłszy na pana, o większych spekulacyach myślał; ożenił się też dobrze i umierając zostawił każdemu z dwojga dzieci po pięć kroć.

To pięknie, zwłaszcza dla mnie, co mam, jak wiesz, wioskę dziedziczną, na któréj cięży Towarzystwo Kredytowe i dług bankowy, i dług instytutów pruskich, i dług prywatny, i znów jeszcze dług i kilkanaście innych pomniejszych.

To się znaczy, że na téj wiosce, odliczywszy długi, masz całe zero własności.

Może troche więcéj, może trochę mniéj, zwłaszcza, gdy doliczę dwie sfory ogarów, smycz chartów, łotra gospodynię i większego jeszcze łotra włodarza; w każdym razie pół miliona przyda się.

Pan August zadumał się nieco, poprawił krawata, przetarł ręką po brodzie; ma zwyczaj tarcia się po brodzie, gdy jaki projekt układa, uśmiechnął się, wyprostował.

Ja ci te pół miliona pozyskam.

Ty! jakto?

Ożenię cię z panną Hermenegildą.

Doprawdy, jesteś więc z niemi w stosunkach przyjaźni?

Boże broń, znam ich zaledwo, bywam u nich od czasu do czasu, z nudów lub w chęci zebrania wzorków; ależ mam doświadczenie, znam słabą stronę, mogę podać ci sposób korzystania z niéj; ale nie pora i miejsce mówić o tem, jutro będę u ciebie, pogadamy do woli.

* * *

I istotnie nazajutrz koło południa, w szaraczkowym, letnim poleto, w brudnych ale jasnych rękawiczkach, z złotemi okularami na nosie, w siwym kapeluszu na głowie, wszedł August do méj izby w hotelu.

Mówił zrazu o bagatelach, potem do interessu zabrał się:

A propos... w jakich domach ty bywasz?

U państwa B. C. D. G.

Ależ nie to chcę wiedzieć, chciałem się ciebie zapytać: na jakie literackie zgromadzenia uczęszczasz?

Na żadne.

Jakto? czy sposób! nie należysz do redakcyi ani jednego z naszych pism peryodycznych?

Nie.

Nie układałeś nigdy wodewillu do współki?

Mało w sobie czułem do tego dowcipu...

Czyż to koniecznie trzeba było mieć dowcip? trochę wiary w siebie, trochę zarozumienia, a dużo dobrego humoru, ot i dosyć,.. toż przynajmniéj jaką powieść składaną piszesz lub pisałeś.

Nie, mam wstręt do współek, a najwięcéj literackich.

To źle; mąci mi to wszystkie projekta.

A jakież one były?

Chciałem cię wykierować na wielkiego człowieka.

Mnie, na wielkiego człowieka! czy sposób?

Czemuż dziwisz się? alboż nie masz wszystkich do tego przymiotów? najprzód donośny głos, nie wierzysz ile głos na reputacyę wpływa; znałem pewnego jegomości, który dobrze reklamując nędzne cudze, a niedonośne swoje poezye, za wielkiego uchodził poetę. Potem masz śmiałość, oczytania trochę, wreszcie nie dbasz o ubiór, a co najwięcéj, jesteś goły jak święty turecki; doprawdy, mógłbyś zrobić karyerę w literackim zawodzie, a przynajmniéj pozyskałbyś względy, serce i posag panny Hermenegildy, która tylko o wielkości marzy; druga Józefina, tylko drugiego Napoleona chciałaby mieć mężem, jeżli nie Napoleona wojny, to przynajmniéj Napoleona w miniaturze, literatury.

Ależ do wielkości, choćby też literackiéj, trzeba talentu, pracy, czasu.

Bez tego wszystkiego obejdzie się.

Nauki przynajmniéj.

Któż dziś o niéj myśli? przestarzałe zdanie, w naszym postępowym wieku nie ma waloru. Nauka mój bracie potrzebna guwernerom, studentom, którzy się promują do akademii, ale nie wielkiemu literatowi.

Toż przynajmniéj wypada, abym wydrukował jaki tuzin powiastek, wędrówek po Europie, pieśni ludu lub gawęd, napisał jaką krytyczną albo historyczną rozprawę, lub wreszcie poemat.

Czy chcesz się niemi moralnie zabić, na pośmiechowisko narazić? któż w dzisiejszych czasach pisze? dość jest, a raczéj wszystko, wywieszać szyld uczoności, zdatności, prawić wiele, a nic nie robić.

Toż wcale łatwa rzecz, ale czy wydostarczająca?

I jak jeszcze! Przypominasz że sobie widzianego wczoraj u państwa * na wieczorze pana Fuchsa.

Ach tego, który tak wiele prawił o krcie i szacu i innych tajnikach filozofii niemieckiéj?

Tego samego. W ciągu całego życia nie zepsuł on ani jednéj libry papieru, i to chyba na listy, nie przeczytał 20 książek w ogóle i to gdy był w szkole, a więc z musu; lecz pojął świat, jego wymagania i zasady dzisiejsze, wiele słucha, jeszcze więcéj prawi i ot słusznie nosi nazwę wielkiego literata.

Wielkiego! jabym go raczéj nazwał szalonym.

Nie, do szaleństwa daleko mu jeszcze, ale przyjdzie może z czasem i do tego; wtedy jego sława olśni świat, pędem balonu obiegnie oniedwie ziemskie półkole, musisz go wziąć za wzór, doścignąć, a jeżli podobna i przewyższyć.

Dla Boga! czegóż ty chcesz? jaż mam prawić jak on, żeby mnie nikt nie zrozumiał?

I żebyś nie rozumiał sam siebie, to jest pierwsze modnéj uczoności zadanie.

Ależ wtedy sam z siebie będę się śmiał, wstydził.

Inaczéj stracisz posag panny Hermenegildy, będziesz uchodził za głupca i zginiesz, zapracowawszy się na swéj wiosce w Lubelskiem.

(D. n. c.)

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 26 do dnia 27 Sierpnia.

Mioduszewski Jakób urzędnik, z Polski; -- Winiarski Seweryn oficer, Bicow, Hoffmann Franciszek, z Galicyi; — Liebzeit, Ludwig Chrystyan, Zborowski Prosper hr., Büsche Henryk, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

D'Arfour Marya, Kuderliczka Jan, do Galicyi; Jawornicki Marcelli ob., do Pruss.